

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Hany Kadaňové ve věci

žalobce:

[redacted]
bytem [redacted]

zastoupený JUDr. Josefem Kopřivou, advokátem
se sídlem Václavské náměstí 819/43, Praha 1

proti

žalovanému:

první náměstek policejního prezidenta
se sídlem Strojnická 27, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2021, č. j. PPR-29775-50/ČJ-2014-990131,

takto:

- I. Rozhodnutí prvního náměstka policejního prezidenta ze dne 5. 1. 2021, č. j. PPR-29775-50/ČJ-2014-990131, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 11 228 Kč, a to do rukou zástupce žalobce JUDr. Josefa Kopřivy, advokáta.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo podle § 190 odst. 8 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru“), zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ředitele ředitelství služby pořádkové policie

Policejního prezidia České republiky (dále jen „ředitel“) ve věcech služebního poměru ze dne 19. 9. 2014, č. 127/2014.

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce ke dni 30. 9. 2014 odvolán ze služebního místa vrchního komisaře odboru speciálních potápěčských činností a výcviku ředitelství pořádkové policie Policejního prezidia České republiky a současně byl převeden do personální pravomoci náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Zlínského kraje pro službu kriminální a vyšetřování, a to v důsledku pozbytí zdravotní způsobilosti požadované pro služební místo vrchní komisař 1.3.8.9 – potápěč podle nařízení vlády č. 105/2005 Sb., kterým se stanoví katalog činností v bezpečnostních sborech.
3. Rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 2. 2016, č. j. PPR-29775-14/ČJ-2014-990131, bylo (poprvé) zamítnuto odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí. Toto rozhodnutí žalovaného bylo následně zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2019, č. j. 10 Ad 7/2016-35 (dále jen „zrušující rozsudek“), pro nedostatečnou oporu závěrů ve správním spise a pro nepřezkoumatelnost. Součástí zrušujícího rozsudku byl závazný právní názor soudu, podle kterého měl žalovaný doplnit podklady pro nové rozhodnutí včetně přesného a podrobného popisu všech služebních činností spjatých s předmětným služebním místem. Za situace, kdy podle přílohy č. 1 vyhlášky č. 393/2006 Sb., o zdravotní způsobilosti (dále jen „vyhláška o zdravotní způsobilosti“), bylo možné udělit žalobci zdravotní klasifikaci „C“, nebo „D“, měl žalovaný řádně odůvodnit své závěry, když žalobci byla stanovena zdravotní klasifikace „C“, nikoli „D“. Kasační stížnost žalovaného proti zrušujícímu rozsudku Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 6. 3. 2020, č. j. 5 As 188/2019-33.
4. Na základě zrušujícího rozsudku žalovaný doplnil podklady, uvedl přesný popis všech služebních činností spjatých se služebním místem žalobce a následně vydal napadené rozhodnutí. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že pro služební místo vrchního komisaře 1.3.8.9 – potápěč byl stanoven jiný zvláštní požadavek spočívající ve zdravotní způsobilosti na úrovni zdravotní klasifikace „A“ podle § 19 odst. 6 zákona o služebním poměru ve spojení s přílohou č. 3 závazného pokynu policejního prezidenta č. 83/1999. Podle přílohy č. 1 vyhlášky o zdravotní způsobilosti se specifické činnosti v bezpečnostních sborech posuzují podle sloupce I. jako jiný zvláštní požadavek. Lékařský posudek ze dne 26. 6. 2014, na základě kterého byla stanovena žalobcova zdravotní klasifikace „C“, byl vypracován na základě výsledků vyšetření ze dne 14. 3. 2014, 15. 4. 2014, 24. 4. 2014 a 9. 5. 2014, kterými bylo zjištěno zhoršení zdravotního stavu žalobce, a proto byla navržena prohlídka posudkovou lékařskou komisí dne 3. 6. 2014. Navzdory tomu, že byla žalobci přidělena zdravotní klasifikace „C“, nebylo možné, aby byl dále zařazen na služebním místě odboru speciálních potápěčských činností a výcviku za situace, kdy mu zdravotní stav fakticky znemožňoval výkon specializovaných potápěčských činností.

II. Obsah žaloby

5. Žalobce namítal, že nebyly splněny hmotněprávní podmínky pro vydání prvostupňového rozhodnutí, neboť nebyl v rozporu s § 180 odst. 1 zákona o služebním poměru zjištěn stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, když si žalovaný neopatřil potřebné podklady pro rozhodnutí, nesprávně posoudil právní otázku a zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

6. Žalobce rozporoval tvrzení Zdravotnického zařízení Ministerstva vnitra, podle kterého mělo být v posudku uvedeno, že je žalobce neschopen pro přímý výkon potápěčských činností. V lékařském posudku ze dne 26. 6. 2014, ani v posudku lékařské komise z téhož dne není taková skutečnost uvedena. Ve svém vyjádření ze dne 15. 12. 2014 uvedla mimo posudky lékařka [REDAKCE], že žalobce není schopen potápěčských činností do hloubek větších než 30 metrů. Svým postupem po zrušení prvního rozhodnutí žalovaný neodstranil rozpor mezi posudky a vyjádřením lékařky.
7. Žalobce rekapituloval doplněné podklady, které žalovaný shromáždil a uvedl, že na jejich základě lze dovodit pouze to, že jeho zdravotní stav byl zvážen a nebyly shledány důvody, pro které by mu byla udělena zdravotní klasifikace „D“, která by zakládala důvod pro odvolání ze služebního místa. Naopak byl uznán zdravotně způsobilým pro výkon dosavadního služebního místa s vyloučením některých činností, včetně potápěčských, které však v posudcích výslovně uvedeny nebyly. Z doplněných podkladů dále vyplynulo, že lékařům byla známa pracovní náplň žalobce, tedy že v rámci služebního místa vykonává potápěčské činnosti. Jestliže by nebyl shledán způsobilým k výkonu činností spjatých se služebním zařazením, pak by mu byla stanovena zdravotní klasifikace „D“.
8. Kolonka o nezpůsobilosti pro výkon služebního místa nebyla v posudcích označena, přičemž pozbytí zdravotní způsobilosti nemůže konstatovat služební funkcionář, ale pouze poskytovatel pracovnělékařských služeb. Vyhláška o zdravotní způsobilosti sice nemusí stanovit jiný zvláštní požadavek, ale musí stanovit důsledky jeho pozbytí, což nelze nahradit svévolným rozhodnutím služebního funkcionáře, navíc v rozporu s výslovným závěrem lékařského posudku.
9. Z popisu činností vykonávaných na daném služebním místě vyplývá, že pouze jedna z nich se vztahuje ke specializovaným potápěčským činnostem. Další odborné požadavky a posouzení náročnosti a rizikovosti potápěčských činností nebyly dle žalobce předmětem sporu. Jako spekulativní označil žalobce závěr žalovaného, že poskytovatel pracovnělékařských služeb znal podmínky přímého výkonu služby, přesto zcela prokazatelně chybně zohlednil administrativní činnosti vykonávané na předmětném služebním místě. Závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 Ads 19/2013-35, nepovažoval žalobce za přílehavé, neboť nebylo prokázáno, že posudek o zdravotní způsobilosti byl vadný.
10. Žalobce odkázal na již zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2020, č. j. 5 As 188/2019-33, podle kterého není-li možné provést mimořádnou lékařskou prohlídku, pak je na místě postup podle § 190 odst. 8 zákona o služebním poměru, podle kterého odvolací orgán rozhodnutí změny nebo zruší a řízení zastaví.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

11. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný zopakoval důvody, pro které byl pro předmětné služební místo stanoven jiný zvláštní požadavek, a to zdravotní klasifikace „A“. Podle § 19 odst. 2 zákona o služebním poměru musí příslušník bezpečnostního sboru pro služební místo, na které je ustanoven, splňovat mimo jiné stanovený jiný zvláštní požadavek. Tím, že podle posudků byla žalobci stanovena zdravotní klasifikace „C“ z důvodu diagnózy onemocnění *diabetes mellitus* 2. typu, pozbyl žalobce zdravotní způsobilost ve smyslu § 25 odst. 1 písm. c) zákona o služebním poměru. Při dodržování stanovených omezení nebylo možné, aby žalobce i nadále vykonával činnosti, které převážně tvořily náplň vykonávaných služebních úkolů.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

12. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde podrobně popsal, z jakých důvodů plní služební místo odboru speciálních potápěčských činností a výcviku nezastupitelnou úlohu při zabezpečování specializovaných potápěčských činností v celé České republice a veškerých potápěčských činností v některých regionech České republiky, čímž je ospravedlněno stanovení jiného zvláštního požadavku zdravotní klasifikace „A“ podle § 19 odst. 6 zákona o služebním poměru. Žalovaný uvedl, že tyto specializované potápěčské činnosti se podle oddílu II. přílohy č. 1 vyhlášky o zdravotní způsobilosti posuzují podle sloupce I. jako jiný zvláštní požadavek. Je nepřipustné, aby se na takto specializovaném služebním místě kumulovali příslušníci, kteří by ze zdravotních důvodů nemohli vykonávat samotnou potápěčskou činnost.
13. Žalobce měl na předmětném služebním místě plnit vysoce specializovanou a náročnou činnost policejního potápěče, odpovídající kvalifikačnímu stupni „P4“, resp. „A“. Tato činnost s sebou nese vysokou fyzickou i psychickou zátěž. Omezení, která byla stanovena v posudcích, však vyloučila možnost potápět se do hloubek větších než 30 metrů, plnit úkoly rozsahem přesahující dobu služby, sloužit noční směny a ve směnném provozu, což žalobce fakticky vyřadilo ze všech činností vykonávaných na předmětném služebním místě. Úkoly administrativního charakteru prakticky vykonávány nebyly, neboť byly zajišťovány specializovaným pracovištěm (oddělením metodiky, koordinace a podpory výkonu služby ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia ČR).
14. Ze skutečnosti, že byla v posudcích žalobci stanovena zdravotní klasifikace „C“ a nikoli „D“, má žalovaný za zřejmé, že lékař poskytovatele pracovnělékařských služeb vedle výkonu nejnáročnějších potápěčských činností, které jsou podle oddílu II. přílohy č. 1 vyhlášky o zdravotní způsobilosti posuzovány podle sloupce I. jako jiný zvláštní požadavek a při této konkrétní diagnóze umožňují pouze zdravotní klasifikaci „D“, zohlednil taktéž nepřímý výkon služby, s nímž je služební místo formálně spjato a které se posuzuje podle oddílu II. přílohy č. 1 vyhlášky o zdravotní způsobilosti podle sloupce II, přičemž je možná zdravotní klasifikace při diagnostikovaném onemocnění buď „C“, nebo „D“. Žalovaný má za to, že při stanovení zdravotní klasifikace nebyl brán zřetel na skutečnost, že převažující činností žalobce byl přímý výkon speciálních potápěčských činností a administrativní činnosti nebyly téměř vykonávány. Žalovaný v této souvislosti odkázal na § 88 písm. e) zákona o služebním poměru. Dále v této souvislosti znovu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 Ads 19/2013-35, podle kterého nemůže být služební funkcionář pouze pasivním vykonavatelem posudkového závěru, přičemž v nynějším případě byly správně zohledněny právní a faktické otázky, k nimž služební lékaři nepřihlíдели.
15. Žalovaný poukázal na skutečnost, že aplikace § 25 odst. 1 písm. c) zákona o služebním poměru není podmíněna existencí přezkoumatelného lékařského posudku s výslovně uvedeným pozbytím zdravotní způsobilosti (stanovením zdravotní klasifikace „D“), ale postačuje, pokud příslušník zdravotní způsobilost fakticky pozbyl. Žalovaný poukázal na skutečnost, že si neučinil sám úsudek o zdravotním stavu žalobce, ale pouze aplikoval konkrétní lékařské závěry na skutečný a právní stav s přihlédnutím k požadavkům kladeným na výkon služby na služebním místě.
16. K žalobcem tvrzenému rozporu mezi lékařským posudkem ze dne 26. 6. 2014 a pozdějším vyjádřením lékařky žalovaný odkázal na stranu 25 až 26 napadeného rozhodnutí. Žalovaný dále poukázal na skutečnost, že předmětem správního řízení nebyl lékařský posudek ze dne 26. 6. 2014, ale posouzení otázky, zda u žalobce došlo k pozbytí zdravotní způsobilosti

Shodu s prvopisem potvrzuje:

potřebné k výkonu služby na služebním místě odboru speciálních potápěčských činností a výcviku ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia ČR. Dále uvedl, že žalobcem zmíněná „kolonka o nezpůsobilosti pro výkon služebního místa, pro který je stanoven jiný zvláštní požadavek“ neexistuje. Tato skutečnost vyplývá z toho, že v posudku byla vyznačena jiná varianta, než zdravotní klasifikace „A“, viz strana 28 až 30 napadeného rozhodnutí.

17. Z nově nashromážděných podkladů, které neměl žalovaný dříve k dispozici, a to i z důvodu nespolupráce žalobce, byl zjištěn stav věci, o kterém již nejsou důvodné pochybnosti, a proto nebylo nutné provést nové posouzení zdravotního stavu žalobce v roce 2020 ani zrušit prvostupňové rozhodnutí a správní řízení zastavovat.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
19. Soud v dané věci rozhodl bez jednání, jelikož oba účastníci řízení na výzvu soudu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. nereagovali.
20. Soud shledal žalobu důvodnou.
21. Předně se soud zabýval posouzením námitky nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí a dodržením závazného právního názoru vysloveného ve zrušujícím rozsudku a navazujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu. Ve zrušujícím rozsudku zdejší soud uložil žalovanému, aby doplnil podklady k vydání rozhodnutí, a to zejména tak, aby byl jak lékařský posudek, tak i jeho hodnocení přezkoumatelné. Žalovaný měl odůvodnit rozpor mezi závěrem vyplývajícím z lékařského posudku, tedy že žalobce je způsobilý vykonávat službu na stanoveném služebním místě, ale s omezením (zdravotní klasifikace „C“), a vyjádřením [REDACTED], podle kterého žalobce „není schopen pro přímý výkon potápěčských činností do hloubek větších než 30 metrů“. Ze správního spisu nebylo zjevné, jak byly v žádosti o provedení pracovnělékařské prohlídky, na jejímž základě měl být vydán lékařský posudek ze dne 26. 6. 2014, popsány typy a specifiky činností vykonávaných na předmětném služebním místě. Ostatně ani samotná žádost, která by byla podkladem pro lékařský posudek, ve správním spisu založena nebyla. Současně ani lékařský posudek, ani přípis informující o zamítnutí návrhu na přezkum lékařského posudku nijak neoznačovaly konkrétní diagnózu onemocnění žalobce, které bylo důvodem pro stanovení zdravotní klasifikace „C“.
22. Ze správního spisu vyplývá, že žalovaný v návaznosti na závazný právní názor soudu činil úkony směřující k doplnění dodatečných podkladů k vydání rozhodnutí. Do správního spisu bylo založeno rozhodnutí ředitelky odboru zdravotnického zabezpečení Ministerstva vnitra ze dne 12. 8. 2014 o zamítnutí návrhu žalobce na přezkoumání lékařského posudku, ve kterém je uvedeno, že podkladem pro rozhodnutí byla dostupná zdravotnická dokumentace, včetně odborných lékařských nálezů ze dne 24. 4. 2014 z VN Brno, interní ambulance, a ze dne 13. 3. 2014 z ORL ordinace a odborné posouzení Ústřední lékařskou komisí č. 1 MV ze dne 11. 8. 2014. Z těchto podkladů bylo zjištěno, že žalobci bylo diagnostikováno onemocnění *diabetes mellitus* 2. typu, přičemž stav žalobce odpovídá

Shodu s prvopisem potvrzuje:

stanovené zdravotní klasifikaci „C“ podle oddílu III. přílohy č. 1 vyhlášky o zdravotní způsobilosti.

23. Žalovaný dále žádal odbor zdravotnického zabezpečení Ministerstva vnitra o poskytnutí další součinnosti, která vyústila v zaslání přípisu ze dne 24. 11. 2020, jehož přílohou byl dokument ze dne 23. 11. 2020 obsahující odpovědi na žádost o součinnosti, vypracovaný Zdravotnickým zařízením Ministerstva vnitra. Z obsahu přílohy se podává, že lékařský posudek nebyl vydán na základě žádosti ze dne 27. 3. 2013, ale na základě předchozích vyšetření, přičemž naposledy se žalobce podrobil vyšetření k posouzení přímého výkonu potápěčských činností dne 14. 3. 2013, na základě kterého byl vydán lékařský posudek ze dne 30. 4. 2013 stanovující zdravotní klasifikaci „A“ a tento výsledek vyšetření nebyl podkladem pro vydání lékařského posudku ze dne 26. 6. 2014. Na základě výsledků vyšetření žalobce ze dne 14. 3. 2014 byla vzhledem ke zhoršení průběhu onemocnění žalobce navržena dne 3. 6. 2014 prohlídka posudkovou lékařskou komisí. Omezení vztahující se k potápění měl stanovit již dne 14. 3. 2014 lékař pracovnělékařské služby. V případě všech pravidelných vyšetření bylo uvedeno, že předmětem výkonu služby žalobce je výkon potápěčských činností spadajících pod § 37 až 40 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, a dále že při výkonu této činnosti se může žalobce vyskytovat v chemicky nebo biologicky znečištěném, popřípadě v hyperbarickém prostředí s tlakem přesahujícím 400 kPa. Z odpovědi nepřímo vyplývá, že žalobci bylo skutečně diagnostikováno onemocnění *diabetes mellitus* 2. typu. Soud upozorňuje, že výsledky vyšetření ze dne 14. 3. 2014, v nichž měl být lékařem vysloven zákaz vykonávání potápěčských činností, nejsou součástí správního spisu, neboť Zdravotnické zařízení Ministerstva vnitra odmítlo žalovanému vydat podklady a informace týkající se přímo zdravotního stavu žalobce.
24. Z výše uvedeného má soud za to, že žalovaný obstaral podklady, které u žalobce konstatují diagnózu onemocnění *diabetes mellitus* 2. typu, jehož progresu byla důvodem pro změnu zdravotní klasifikace z „A“ na „C“ a současné vyslovení dalších omezení vztahujících se k výkonu služby žalobce. Dále žalovaný šetřením osvětlil, že lékařský posudek a posudek lékařské komise ze dne 26. 6. 2014 nebyly vydány v návaznosti na žádost ze dne 27. 3. 2013, ale v důsledku výsledků vyšetření ze dne 14. 3. 2014 a dalších, na základě kterých byla dne 3. 6. 2014 navržena prohlídka posudkovou lékařskou komisí. Právě na základě těchto vyšetření, konkrétně vyšetření ze dne 14. 3. 2014, byl žalobci podle vyjádření Zdravotnického zařízení Ministerstva vnitra stanoven zákaz výkonu potápěčské činnosti, který byl poté uveden i v doplnění [REDACTED].
25. V otázce dostatečného odůvodnění lékařského posudku a posudku lékařské komise však soud konstatuje, že žalovaný ve svém dalším postupu nerespektoval závazný právní názor zdejšího soudu uvedený ve zrušujícím rozsudku, který byl potvrzen Nejvyšším správním soudem v řízení o kasační stížnosti. Tento závazný právní názor spočíval v dalším postupu žalovaného, kterým mělo být doplněno odůvodnění posudků takovým způsobem, aby byly přezkoumatelné. Pokud takový postup nebyl možný, bylo na místě nechat vypracovat nové posudky. V případě nemožnosti vypracování nových posudků měl žalovaný postupovat podle § 190 odst. 8 věty druhé zákona o služebním poměru, podle které jsou-li pro to důvody, odvolací orgán rozhodnutí změnit nebo zrušit a řízení zastavit.
26. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 6 Ads 158/2012-24, musí být lékařský posudek úplný, přesvědčivý a musí se vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Vzhledem k dodatečně doložené diagnóze onemocnění žalobce mohla být

Shodu s prvopisem potvrzuje:

žalobci stanovena zdravotní kvalifikace buď „C“, anebo „D“. Lékařský posudek, ani posudek lékařské komise se však ve svém obsahu nijak nevěnovaly tomu, na základě jaké úvahy a jakých skutečností byla žalobci stanovena právě zdravotní klasifikace „C“ podle sloupce II., a to navzdory tomu, že žalovaný tvrdil, že předmětem služebních činností byly i specifické činnosti, které se podle oddílu II. přílohy č. 1 vyhlášky o zdravotní způsobilosti měly posuzovat podle sloupce I., kde je možné stanovit u příslušného onemocnění výhradně zdravotní klasifikaci „D“. Nelze zjistit, z jakého důvodu byla žalobcova zdravotní klasifikace stanovena právě podle sloupce II. V této otázce žalovaný pouze spekoval stran důvodů, které mohly vést k posouzení podle sloupce II. namísto sloupce I. Z dodatečně doplněných podkladů tato skutečnost také nevyplývá.

27. Progrese onemocnění žalobce byla hodnocena podle oddílu III přílohy č. 1 vyhlášky o zdravotní způsobilosti jako *„cukrovka dobře kompenzovaná při režimových opatřeních nebo léčbou PAD, inzulinem, jen s mírným snížením výkonnosti organismu“* [tj. kód E 15 – E 16 písm. b)]. Soud upozorňuje na kód E 15 – E 16 písm. c), definovaný jako *„ostatní formy bez klinických příznaků, pouze s laboratorními projevy, při opakovaně normální glykemické křivce, s normální výkonností“*. Z formulace kódů lze dovodit, že podmínky pro zařazení pod určitý kód musí být splněny kumulativně. Ze správního spisu ani z posudků přitom nelze vyčíst, na základě jakých konkrétních skutečností posudkový lékař či lékařská komise dospěli k závěru, že u žalobce došlo ke snížení výkonnosti organismu a že se jednalo o snížení mírné; rovněž není popsána jeho konkrétní forma. V odpovědích Zdravotnického zařízení Ministerstva vnitra je pak pouze uvedeno, že další vyšetření po vyšetření ze dne 14. 3. 2014 byla nařízena z důvodu *„zhoršení zdravotního stavu“*.
28. Soudem vytýkané vady odůvodnění posudků nelze odstranit ani prostřednictvím doplněného rozhodnutí, kterým byl zamítnut přezkum posudků, neboť ani zde není uvedeno, z jakého důvodu byla žalobci stanovena zdravotní klasifikace „C“, a nikoli „D“. Současně není nijak vypořádána otázka snížení výkonnosti organismu žalobce.
29. Žalovaný sice dodatečně specifikoval konkrétní onemocnění, které bylo žalobci diagnostikováno a na základě kterého byly vypracovány posudky a stanovena zdravotní kvalifikace „C“, avšak je nutné trvat na tom, aby takto základní údaj byl obsažen přímo v samotném posudku, nikoli pouze ve zdravotní dokumentaci žalobce, kterou navíc žalovaný ani neměl k dispozici a musel z ní vycházet pouze zprostředkovaně, prostřednictvím odpovědi Zdravotnického zařízení Ministerstva vnitra a rozhodnutí o zamítnutí návrhu přezkumu. Skutečnost, že žalobce následně doplnil správní spis o podklady odkazující na onemocnění *diabetes mellitus* 2. typu u žalobce, nemá vliv na nepřezkoumatelnost samotných posudků.
30. V závazném právním názoru bylo uvedeno, že soud považuje za vhodné, aby byl vypracován nový lékařský posudek ohledně zdravotního stavu žalobce. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce již není příslušníkem policie, nebyl takový postup možný. Soud nepochybně, že žalovaný vynaložil značné úsilí k doplnění správního spisu v tom rozsahu, aby vadu nepřezkoumatelnosti posudků zhojil, avšak marně. V takovém případě měl postupovat v souladu se závazným právním názorem vyjádřeným Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 6. 3. 2020, č. j. 5 As 188/2019-33, a podle § 190 odst. 8 zákona o služebním poměru měl prvostupňové rozhodnutí zrušit a řízení zastavit.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

31. Vzhledem k tomu, že soud opětovně shledal lékařské posudky nepřezkoumatelnými, nezabýval se věcným vypořádáním dalších žalobních bodů, neboť tyto přímo navazovaly na problematiku stanovení zdravotní klasifikace „C“ předmětnými posudky.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

32. Na základě výše uvedených závěrů soud zrušil napadené rozhodnutí pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. spočívající v nerespektování závazného právního názoru soudu. Dále soud vrátil věc dle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), tj. bude povinen respektovat již vyslovený závazný právní názor stanovený ve zrušujícím rozsudku a navazujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu.
33. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož byl žalobce ve věci zcela úspěšný, uložil soud žalovanému zaplatit mu náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve výši 3 100 Kč a paušální náhrada hotových výdajů stanovená dle § 13 odst. 4 téže vyhlášky ve výši 300 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání nebo návrh ve věci samé – žaloba) a náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 1 428 Kč. Celkem náklady řízení činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 27. června 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje:

Mgr. Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: